

Beslissing van de Raad voor de Journalistiek

over de klacht van

D.T.

tegen

HLN.be

Met twee mails van 16 maart en 1 april 2019 dient de heer D.T. een klacht in tegen HLN.be. Aanleiding is een artikel van 5 maart onder de titel *Ex-gemeentesecretaris krijgt lichtere straf in beroep voor bezit kinderporno*. Redactievertegenwoordiger Edwin Ceulebroeck van Het Laatste Nieuws antwoordt met een brief van 11 april, waarop D.T. repliceert met een mail van 27 april.

De Raad voor de Journalistiek heeft op vraag van beide partijen een beslissing genomen op basis van de schriftelijke stukken, zonder een hoorzitting te houden.

DE FEITEN

Het artikel gaat over de veroordeling in beroep van de voormalige gemeentesecretaris van Wachtebeke, die zich moest verantwoorden voor het bezit van kinderporno. Hij kreeg zes maanden gevangenisstraf met uitstel, in eerste aanleg was het één jaar met uitstel.

De journalist schrijft dat het parket 41 beelden van minderjarigen weerhield, waarvan de advocaat van de man toegaf dat er minstens 6 expliciet pornografisch waren. Volgens de advocaat kwam de man die porno toevallig tegen en ging hij er niet naar op zoek. Hij ging wel op zoek naar jonge mannen, en terwijl hij op die sites zat werden de foto's automatisch opgeslagen. Volgens het artikel kreeg de man in 2007 al eens opschorting van straf voor bewezen zedenfeiten en werkte hij ooit als geheim agent voor de Staatsveiligheid, tot bleek dat hij informatie doorspeelde aan een internationale drugsbende.

Bij het artikel staat een foto van tijdens de rechtszitting, waarbij de man vanop de rug te zien is. Hij kijkt licht opzij en zijn gezicht is geblurd.

DE STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

KLAGER zegt dat het artikel fouten bevat en dat zijn foto onterecht gepubliceerd is.

De artikels spreken van 41 foto's, maar het is niet duidelijk waar de journalist dat aantal vandaan haalt. Daarover is niet gesproken tijdens de rechtszitting. De krant vermeldde dat een jaar eerder ook al. Klager diende toen geen klacht in omdat de termijn daarvoor verstreken was.

Klager ontkent dat hij ooit informatie doorspeelde aan een internationale drugsbende. De journalist heeft zich voor die passage gebaseerd op informatie van de procureur-generaal, maar die kent de toedracht van de zaak niet en kan er geen uitspraken over doen. De journalist neemt, vanuit zucht naar sensatie, de uitspraken van de procureur-generaal klakkeloos over.

De journalist schrijft dat klager in het verleden opschorting van straf kreeg voor bewezen zedenfeiten. Klager zegt dat hij nooit veroordeeld is voor zedenfeiten. Hij kreeg in 2007 wel opschorting van straf voor inbreuken op de privacywet van 8 december 1992.

Naast deze fouten neemt klager aanstoot aan de vermelding van zijn initialen en leeftijd en de publicatie van zijn foto bij het artikel. Hij en zijn advocaat hebben nooit toestemming gegeven om een foto van hem in het openbaar te maken, en ook niet om ze te verspreiden. Wettelijk gezien mogen zonder toestemming geen foto's genomen worden en stilzwijgend kan men geen toestemming geven. Klager besluit dat de artikels een aanval zijn op zijn persoonlijke integriteit en privacy.

HET LAATSTE NIEUWS zegt dat het artikel waarheidsgetrouw is en de privacy van klager niet schendt. De journalist heeft de zittingen van het hof van beroep bijgewoond en heeft zijn informatie dus uit eerste hand.

Wat het aantal foto's betreft, verwijst Het Laatste Nieuws naar artikels van een jaar eerder over de zaak in eerste aanleg. Op basis van informatie meegedeeld door het parket was daarin sprake van 41 foto's. Klager heeft toen geen rechtzetting gevraagd of een klacht ingediend, wat betekent dat hij akkoord ging met het aantal. De journalist kan dan ook nu geen fout worden aangewreven.

Klager ontkent dat hij informatie doorspeelde aan een internationale drugsbende. Dit is nochtans geen verzinsel, maar werd kort aangehaald door de procureur-generaal. De journalist heeft die verklaring goed en wel gehoord wat hem het recht geeft om erover te schrijven.

Klager ontkent dat hij eerder veroordeeld is voor zedenfeiten, maar dat staat niet in het artikel. Er staat dat hij in 2007 strafopshorting kreeg voor zedenfeiten. Maar de journalist erkent dat ook dat fout is. Hij heeft zich voor die passage gebaseerd op een artikel van 6 februari 2018 in Het Laatste Nieuws, waarin stond dat klager in 2007 schuldig werd bevonden aan zedenfeiten en opshorting van straf kreeg, gekoppeld aan probatievoorwaarden, meer bepaald dat hij niet meer in de buurt van speelpleinen en zwembaden mocht komen. Hij verwijst ook naar een artikel van Het Nieuwsblad van diezelfde dag. De journalist is afgegaan op wat zijn collega's eerder schreven en vertelden over de zaak, maar erkent dat die informatie niet klopt. Naar aanleiding van de klacht bij de Raad voor de Journalistiek heeft hij het nagevraagd bij de procureur-generaal, die hem liet weten dat er geen sprake is van eerdere veroordelingen van klager voor zedenfeiten.

Wat identificatie van klager betreft, vermelden de artikels enkel zijn initialen en leeftijd, wat niet excessief is. Zelfs volledige identificatie was verantwoord geweest. De artikels gaan over een openbare zitting over zwaarwichtige feiten, met name het bezit van kinderporno, waarvoor klager in eerste aanleg en in beroep veroordeeld werd. Bovendien was hij, als voormalig gemeentesecretaris van Wachtebeke en voetbaltrainer en scheidsrechter bij jeugdmatches, een publiek figuur.

De foto toont klager vanop de rug waardoor hij onherkenbaar is. Noch hijzelf, noch zijn advocaat hebben gemeld dat hij niet in beeld wilde komen of dat er geen foto mocht worden gepubliceerd. De foto is gemaakt op een publieke rechtszitting en klager is onherkenbaar. De publicatie ervan is verantwoord, gelet op de context van de zaak en het gewichtig maatschappelijk belang van de feiten. Overigens is de foto een jaar geleden genomen in eerste

aanleg en al meerdere keren verschenen. Klager heeft zich daar nooit tegen verzet. Daardoor gaf hij stilzwijgend toestemming om de foto opnieuw te publiceren.

BESLISSING

Inhoud van het artikel

Klager zegt dat het niet duidelijk is hoe de journalist komt bij het aantal van 41 foto's van minderjarigen, maar spreekt niet tegen dat minstens 6 ervan expliciet pornografisch waren. Dat is de essentie en staat zo in het artikel. Of het totale aantal foto's mogelijk lager lag dan 41, kan berusten op een onnauwkeurigheid, maar kan in deze niet beschouwd worden als een beroepsethische fout.

Verder maakt de journalist aannemelijk dat de procureur-generaal in de marge van of tijdens de rechtszitting gezegd heeft dat klager ooit informatie doorspeelde aan een internationale drugsbende. Klager spreekt dat overigens niet tegen, maar zegt alleen dat de procureur-generaal de toedracht van de zaak niet kende. Als een procureur-generaal zulke uitspraken in de gegeven context doet, mag een journalist die overnemen en publiceren.

De Raad is daarom van oordeel dat bovenvermelde passages geen beroepsethische fouten bevatten. Dat is echter wel het geval voor de passage over de eerdere veroordeling van klager wegens zedenfeiten.

De journalist heeft zich voor die passage gebaseerd op een eerder artikel van een collega, dat fout blijkt te zijn. Hij heeft dat wellicht te goeder trouw gedaan, maar dat neemt niet weg dat deze passage, die in de gegeven context extra bezwarend kan zijn voor klager, fout is en niet strookt met artikel 1 en 2 van de code over waarheidsgetrouw berichten en het checken van informatie.

Identificatie van klager

Het artikel gaat over de veroordeling in beroep van klager. In deze context is de Raad van oordeel dat de vermelding van zijn initialen en leeftijd en de publicatie van zijn foto in de rechtszaal stroken met de richtlijn bij artikel 23 van de code over identificatie in gerechtelijke context. Klager bekleedde als gemeentesecretaris een publieke functie en de foto's met kinderporno werden gevonden op de computer van zijn werk. Bovendien is de foto genomen tijdens een publieke rechtszitting en is enkel de rug van klager te zien, waarbij zijn gezicht, terwijl hij opzij kijkt, geblurd is.

Om die redenen is de Raad voor de Journalistiek van oordeel:

De klacht is gegrond wat de foutieve passage over de eerdere opschorting van straf wegens zedenfeiten betreft. De klacht is ongegrond in haar andere onderdelen.

Brussel, 20 juni 2019